155

naturali ⁊ non tirãnico melius est simpliciter quamlibet multitudinem re
gi vno pñcipe q̃ pluribꝫ pñcipibꝫ. Cuius racio ē. qꝛ plures pncipes l' do
minãtur vt plures et vt discordiã hñt adiuicē. vel vt sūt vnū ⁊ vt habent
ꝯcordiã adinuicē. Si vt plures: et vt discordes sūt tale dñium ꝑpetuari ñ
potest. dicēte saluatore luc. xi. Omne regnū in se diuisū desolabit̃ et dom9
sup̃ domū cadet. Si vō dñantur vt vnū sūt et vt adinicē hñt ꝯcordiã ⁊ v
nitatē. Cū ꝓpter qd̾ vnūq̃dqꝫ tale et illud magis. ex q̊ dñari plures in tm̄
ē bonū regimē in q̄ntū tenet locū vnius. melius ē ꝫm rectū dñium dñari
vnū q̃ plures. vnde phs in fine. xij. metha. dt. qꝛ qꝛ encia nolūt male dis
poni. nec bona ē pluralitas pñcipū et pncipatuū. Ideo ꝯcludit vnus er
go pnceps ⁊ vnus pncipatus. ¶ Ad primū ergo est dd. qꝛ etsi plurēs im
paratores eēnt per seipsos nō possēt oia videre et cognoscere ñ haberēt eis
adiūctos multos sapiētes et multos vidētes. debet ergo iperator ⁊ quilibꝫ
ali9 pnceps mltos sapiētes sibi adiūgē de quoꝝ ꝯcilio videat̃ ⁊ delibēt q̄ a
gēda sūt eciã cū eū irasci ⁊ pt̃bari ꝯtigit sapiētū ꝯcilio vti debꝫ. Vñ scribit̃
hester pmo. qꝑ iratus rex assuerus et nimio furore succensus introgauit
sapiētes. qui ex more regio semp ei adherāt. et illoꝝ faciebat cūcta ꝯcilio
sciētiū leges ac iura maioꝝ. ¶ Ad secundū ē dicēdum. qꝛ virtus vnita po
tētior ⁊ fortior ē seipsa dispersa. fortius ē iperium per dñium vnius q̃ per
dñium pluriū. potissime qñ plurēs pncipes regūtur dñio vnius. ¶ Ad. iij.
ē dicendū. qꝑ recte dominātē nō ꝯtingit perūti seu corrūpi. nisi velit sperne
re ꝯcilium bonoꝝ. ⁊ adherere ꝯcilio maloꝝ: mō quo fecit iherobam filius
salomonis qui spreto ꝯcilio senū adhesit ꝯcilio iuuenū. Sꝫ tūc magis cē
sendus est tirãnizare q̃ recto regimine iperare

¶ Questio. xxxvi. ¶ De iperij deriuatione

Nūc cōsiderãdum est de iperij deriuatione ¶ Circa quod querū
tur septē. Primo. Vtrū papatus fuit ante iperiū. Secūdo Vtꝝ
papatus deriuatus sit ab iperio. Tercio. Vtrū papa saltem tē
porale dominiū ab imperio recognoscat. Quarto. Vtrū imperator in do
minio tēporalium sit maior papa. Quinto. Vtrū imperator sit maior pa
pa in dignitate. Sexto. Vtrū impeãtor sit maior pp in causalitate. Sep
tio. Vtrū ipator sit maior pp in auctoritate

AD pmū sic pcedit̃ Videt̃ em̄. qꝑ ante fuerit imperiū q̃ ꝑptus. qꝛ in p
mo statu ante peccatū fuisset dñium. Scdm em̄ phm. Vigētes in
tellectu sūt apti dñari et alijs imperare. Pollētes vō viribꝫ corporalibus
debent alijs ꝓuire ⁊ mīstrare. Planū ē em̄. qꝑ in pmo statu ante pc̄m a
liq̊ viguissēt magis intellcū ⁊ aliqui minus ¶ Sꝫ in secūdo statu post pc̄m
tēpore legis nature fuit dñium regale. Scribit̃ em̄ genes. xv. qꝑ quatuor
reges pugnauerūt aduūsus q̄nqꝫ in valle siluestri necdū erat dñium ꝑple

p 1

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-587/0309
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG